

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2303/2023
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Коменић, председника већа, Марије Терзић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Перутнина Птуј – Топико д.о.о. Топола, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Перовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1450/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 20.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1450/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 7/2022 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца усваја. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 10.060.120,59 динара са законском затезном каматом почев од 18.06.2021. године, па до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 195.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог ради ослобађања од плаћања судских такси.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1450/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, жалбу одбио и потврдио пресуду Вишег суда у Сомбору П 7/2022 од 20.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11 ....18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је, као власник, једини члан и законски заступник „Тerra Union“ Д.о.о. Црвенка, уговорио пословну сарадњу са Техноопрема д.о.о. Бачка Топола, чији је тужилац правни следбеник, која се заснива на услужном тову пилића, те је од правног претходника тужиоца преузео товне пилиће и сточну храну у вредности од 11.677.310,83 динара, уз услов да испоручи утовљене бројлере (у паритету 1 килограм утовљених бројлера за 3,2 кг испоручене сточне хране). Испоручено је 15980 килограма бројлера укупне вредности од 1.627.208,24 динара а преостала обавеза износи 10.060.102,59 динара. Правноснажном пресудом Основног суда у Суботици П 897/19 од 19.03.2021. године, тужени је оглашен кривим за извршено кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика, због тога што је у временском периоду од 02.07.2010. године, до 08.10.2010. године, у својству одговорног лица – директора „Тerra Union“ Д.о.о. Црвенка, у намери прибављања противправне имовинске користи за предузеће, грубо повредио овлашћење у погледу управљања, располагања и коришћења имовином на начин што је од правног претходника тужиоца преузео 332.238 килограма сточне хране, чиме је прибавио корист свом предузећу у износу од 10.060.102,59 динара, на штету тужиоца. Туженом је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 6 месеци и роком провере од 2 године, док је оштећени Перутнина Птуј – Тропико“д.о.о., са својим имовинско-правним захтевом упућен на парницу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су туженог обавезали да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 10.060.102,59 динара, са припадајућом каматом, на основу одредбе члана 154. и 390. Закона о облигационим односима и члана 15. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 125/04) важећем у време извршења дела, као свршене радње. Закључили су да је приговор застарелости истакнут од стране туженог неоснован, на основу одредбе члана 490. Закона о облигационим односима, јер се у конкретном случају ради о одговорности за штету проузроковану кривичним делом, тако што у односу на туженог постоји правноснажно осуђујућа кривична пресуда, при чему је тужилац тужбу суду поднео у року од 3 месеца од дана правноснажности кривичне пресуде којом је упућен на парницу ради остварења свог имовинско-правног захтева.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 390. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да ако је тужба против дужника одбачена због ненадлежности суда или другог узрока који се не тиче суштине ствари па поверилац поново подигне тужбу у року од 3 месеца од дана правноснажности одлуке о одбацивању тужбе, сматра се да је застаревање прекинуто првом тужбом. Исто вреди и за позивања у заштиту и за истицање пребијање потраживања у спору као и случају када је суд или други орган упутио дужника да своје пријављено потраживање остварује у парничном поступку (став два). Прекид застаревања прописан је одредбом члана 388. истог Закона тако што се застаревање прекида подизањем тужбе и сваком другом повериочевом радњом

предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања.

Одредбом члана 15. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 125/04), прописано је да чланови друштва са ограниченом одговорношћу могу према трећим лицима лично одговарати за обавезе друштва ако злоупотребе привредно друштво за незаконите преварне циљеве или ако се имовином привредног друштва располажу као са сопственом имовином, као да привредно друштво као правно лице не постоји.

У конкретном случају, тужилац је, као оштећени, био учесник кривичног поступка вођеног против туженог у ком је тужени оглашен кривим за извршено кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика, па је, у том поступку, поднео предметни имовински захтев у односу на који је упућен на парницу коју је покренуо у року прописаном одредбом члана 390. став 1. у вези става 2. Закона о облигационим односима. Пошто се застаривање прекида подношењем тужбе и сваком другом повериоачевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања, на основу одредбе члана 388. Закона о облигационим односима, следи да тужиоачево потраживање није застарело, па тужени неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредаба члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комененић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић